

вятъ сящо двама прислѣдователи Желе и Никола, безъ да знажтъ че срѣща имъ слѣдвать другари, кои въ сящо время глѣдять за кырвана, и не изгубвжтъ отъ очи си тѣхъ, като съзиржтъ съ голѣмо внимание на всякж тѣхнж постжпкж.

Желе и Някола ся спрѣхж.

—Стой Петре, продума Василь, видишь ли ты че Жельовы ся спрѣхж? Глѣдай добрѣ да видимъ какво искать тѣ да правять.

—Видишь ли Никола, казваше Желю, като посочи съ прѣстъ на Никола, тамъ оттатакшнй ржтъ?

—Виждамъ.

—Той ржтъ като туко ся прѣвали, ще слѣземъ въ единъ боазъ. Пжтя въ този боазъ е много тѣсень, и за това мѣсто-то е най-страшно за пжтници-тѣ, а кырвана трѣба прѣзь тамъ да мине, и тогава....

—Добрѣ, и ные трѣба да отидемъ на прѣдъ и да разглѣдаме това мѣсто.

—Щемъ. Върви по бързичко и по навжтрѣ.

Тѣ ся запжтихж бърже, бърже. Прислѣдователи-тѣ на отсамнй ржтъ познахж, че сподирници-тѣ на оттатакшнй ржтъ кроять и скроихж нѣкакъвъ планъ. И тѣ трьгнахж. Жельови ся изгубихж вещь отъ очи имъ, за това ти ся приближихж къмъ кырвана и глѣдахж отъ дѣще ся покаже нѣкой.